

*Maar ook laven de ziel, maar ook zalven de wond
Van de moeder, wier traan haren bruidsdisch besproeit!*

Nog een woord aan den Bruigom, een wensch aan de Bruid.

't Moet er uit,

Eer de Zon dezer feesten haar ronde besluit!

Want de band is verzegeld, het echtheil beslist,

En de spoorbazuin schalt en de stoomketel sist;

En de rustlooze Tijd met zijn klappende vlerk

Drijft ze voort, voert ze mee tot de reis, tot het werk,

Dat, verricht

Bij het licht;

Dat volbracht

In de kracht

Van den God hunner hoop,

Aan het eind van den loop

In de woningen leidt, waar de Koning hen wacht

Op de bruilof van 't Lam, voor ons zondaars geslacht.

Is. da Costa

In de collectie-Allard Pierson (onderdeel van het Réveil-archief) bevindt zich dit lied van Isaïc da Costa dat hij schreef voor en declameerde tijdens de bruiloft van Allard Pierson en Pauline H. E. Gildemeester, 23 februari 1854. Het ontbreekt in de *Kompleete Dichtwerken* die J. P. Hasebroek heeft uitgegeven¹.

29

Dit gelegenheidsgedicht moet niet te hoog worden aangeslagen maar is toch meer dan een momentopname. Het markeert een trefpunt in het leven van twee godgeleerden, de een meer profetisch, de ander meer wetenschappelijk, die in de vaderlandse kerkgeschiedenis betekenis gehad hebben. Isaïc da Costa (1798-1860) heeft de noodzaak van eschatologisch denken, Israëlietisch verstaan van het Nieuwe Testament en 'politieke poëzie'² onderstreept. Allard Pierson (1831-1896) is voorloper geweest van de twintigste eeuwse secularisering.

-
1. Uitg. A. C. Kruseman te Haarlem 1861/3, drie delen. Een tweede, uitgebreide druk kwam uit in 1870. Een volksuitgave verscheen, als derde druk, in 1876, bij de uitgevers H. J. Stenberg te 's-Gravenhage en A. W. Sijthoff te Leiden. De eerste druk wordt hierna geciteerd als KD.
 2. J. C. Rullmann, 'Zijn politieke Tijdzangen' in 'Da Costa in zijn betekenissen voor de anti-revolutionaire partij', *Antirevolutionaire Staatskunde*, tweede jaargang, 1926, 174-180.